

ע"פ 7706/02/19 - פלג בכור נגד חברת חמי טבריה בעמ, א.ר.ג. מלונות טבריה בע"מ

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 7706-02-19

הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

המערער

פלג בכור

המשיבות

1. חברת חמי טבריה בעמ
2. א.ר.ג. מלונות טבריה בע"מ

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה בנצרת שלא לפסול עצמו מלדון בתיק זה (הנשיא מירון שוורץ; סע"ש 41833-07-18, מיום 25.1.2019; להלן: **החלטת בית הדין האזורי**).
2. להשלמת התמונה יצוין כי החלטת בית הדין האזורי, מושא הערעור שלפניי, ניתנה לאחר שנדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המערער, מר פלג בכור, לבית דין זה, על החלטה אחרת של בית הדין האזורי במסגרתה חויב לפרט את כתובתו, כמצוות תקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב-1991, ועל החלטה הדוחה בקשה לעיון מחדש בהחלטה לחייבו לפרט את כתובתו (השופטת לאה גליקסמן; בר"ע 28792-01-19, מיום 13.1.2019).
3. בהחלטת בית הדין האזורי נדחתה בקשת הפסילה שכן המערער לא השכיל להצביע על כל חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. כן קבע בית הדין האזורי כי בקשת הפסלות שהגיש המערער הייתה, למעשה, ניסיון נוסף לשנות מהחלטות בית הדין האזורי האמורות, שבקשת רשות ערעור עליהן נדחתה, כאמור, על ידי בית דין זה. לבסוף נפסק כי חוסר שביעות רצון של צד מהחלטות בית הדין אינה יכולה להוות עילה לפסילת המותב היושב בדין.
4. בערעור שלפניי טוען המערער, בתמצית, כדלקמן:
 - א. בהחלטת בית הדין האזורי התעלם בית הדין מטענות המערער (אשר נטענו הלכה למעשה במסגרת ההליכים לגילוי כתובתו של המערער);
 - ב. לא זו בלבד אלא שהלשון הקשה בה נקט בית הדין האזורי עת דחה את טענות המערער, מעידה גם היא על משוא פנים חמור בניהול המשפט מצד בית הדין האזורי;
 - ג. לא היה מקום לקבל את תגובות המשיבות לבקשת הפסלות בבית הדין האזורי. מעצם העובדה שהנשיא מירון שוורץ ביקש את תגובת המשיבות ולא דן בבקשה בינו לבין עצמו, יחד עם חיוב המערער בהוצאות

המשיבות לאחר דחיית הבקשה, ניכר כי אין אובייקטיביות בשיקוליו של הנשיא מירון שוורץ. אף מכאן, נטען, מתחייבת המסקנה כי היה על הנשיא מירון שוורץ לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

דין הכרעה

5. לאחר שנתתי דעתי לכלל החומר שהובא לפניי, לרבות טיעוני המערער בהליך לפני בית הדין האזורי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. על טעמי לכך אעמוד להלן.

6. הלכה היא כי **"מעצם היות הבקשה לפסלות שופט בקשה המטילה צל כבד על שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות לשם הוכחת קיומה של עילת פסלות"** (ראו: עפ"ס 31944-03-12 פנחס מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ (4.4.2012)). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית, ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל: עפ"ס 57019-01-11 ליאת חן - בן עליזה חן ושות' (21.2.2011)). זאת ועוד: חזקה היא **"כי השופט היושב בדין, מקצועי ומיומן ובידו לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים. אף כלל הוא, כי ייתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי אינו מנוע מלישב בדין, וערכאת הערעור לא תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד"** (עפ"ס 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי (26.1.2012), והאסמכתאות שם; וראו גם: עפ"ס 28458-10-11 עמותת אנואר לקידום מעמד האישה - אומימה מחאמיד (10.11.2011), והאסמכתאות שם).

7. בהתאם להלכה הפסוקה, חוסר שביעות רצון של צד להליך מהחלטותיו של בית הדין, אינה מהווה עילה המבססת חשד לניהול המשפט משוא פנים ומכאן כי אינה יכולה להיות בסיס לפסילת השופט היושב בדין (ראו, למשל: עא"ח (ארצי) 101/05 נאילה דקמאני - שירות התעסוקה (12.1.06); עא"ח (ארצי) 32/07 טופ אפסילון חברה לבניה בע"מ - ויקטור ורברוב (15.07.2007), והאסמכתאות שם).

8. בעניינינו, קבע הנשיא מירון שוורץ בהחלטתו בבקשת הפסלות, כי מעבר לכך שהמערער לא השכיל לבסס כל עילה לפסילתו, הרי שלמעשה אין מדובר בבקשה עניינית שמטרתה פסילתו מלישב בדין אלא מטרתה הליך נוסף של ערעור על החלטות בית הדין האזורי לעניין מסירת כתובתו של המערער.

9. אכן, אין מקום לעשות שימוש בבקשת פסלות שופט על מנת להשיג על החלטות קודמות שניתנו בהליך, גם אם הן אינן לשביעות רצונו של מבקש הפסלות. אף אני סבורה כי בעניינינו, עיקר טענותיו של המערער בערעור שלפניי הן כנגד החלטות בית הדין האזורי לעניין מסירת כתובתו. אין מקומן של טענות אלו במסגרת הליך זה. דרך המלך היא הגשת בקשת רשות ערעור על החלטות אלו, כפי שעשה המערער. משנדחתה בקשת רשות הערעור, אין מקום להשיג על אותן החלטות באמצעות הגשת בקשת פסלות ולאחר מכן באמצעות הגשת ערעור על החלטת בית הדין בבקשת הפסלות.

10. עוד יצוין כי שוכנעתי שנסיונות העניין אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בהחלטתו של השופט, הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, ולא מצאתי כי יש בנימוקי בקשת הפסילה טעם המצדיק להתערב בכך, כאמור לעיל. אף אני סבורה כי המערער לא השכיל להצביע על כל חשש ממשי למשוא פנים העולה כדי **"ראיות משמעותיות לשם הוכחת קיומה של עילת פסלות"** בניהול

תביעתו בבית הדין האזורי לעבודה בנצרת.

11. נוכח כל האמור לעיל, דינו של ערעור הפסלות להידחות.

12. **סוף דבר -** הערעור נדחה. משלא התבקשו תגובות המשיבות, אין צו להוצאות.

ניתן היום, ל' שבט תשע"ט (05 פברואר 2019), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה